

САПФІРОВИЙ ТУМАН

Минуло літо за весною,
Позаду й вересня тепло,
А ми життєвою рікою
Пливе, як човен із веслом.

Вода осіння холодніє,
З глибин сапфіром вигляда,
Туман над річкою синіє,
Років позаду череда.

Через рідіючі тумани
Пора вже сяє золота,
Вони пополудні розтануть,
Осіння прийде теплота.

А як уже похолодніє,
Одне обнімем одного,
Теплом та ніжністю зігрієм
Себе й попутника свого.

І на життя ми не в образі –
При божій помочі вдалось,
Іде в любові та повазі,
Жаліти ще не довелось.

Його весь вік на двох ділили,

І решта буде пополам,
Із єдності черпаєм сили
І все під силу буде нам.

Цей день сапфіровим туманом
У пам'яті спливе колись
І ще здивує нас неждано
Його скупий осінній блиск.

Дата написання вірша: 2021-01-18